

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **M. K.**

zastoupeného advokátkou Mgr. Rebekou Mořovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, 584 01 Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Městský úřad Mikulov**
sídlem Náměstí 1, 692 20 Mikulov

o žalobě ze dne 24. 10. 2025 na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost vydat ve věci samé rozhodnutí v řízení pokračujícím po podání odporu žalobce ze dne 23. 9. 2024 proti příkazu o uložení pokuty vydaného žalovaným dne 5. 9. 2024 pod č. j. MUMI 24031557, a to ve lhůtě 45 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 20 404 Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám jeho zástupce Mgr. Rebeky Mořovské Židuliakové, advokátky.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhal uložení povinnosti žalovanému vydat meritorní rozhodnutí v přestupkovém řízení zahájeném doručením příkazu ze dne 5. 9. 2024, č. j. MUMI 24031557. Žalobce v dané věci zastává názor, že řádně a včas podal odpor proti rozhodnutí vydanému v příkazním řízení žalovaným, přičemž tento dále nepokračoval v řízení, v zákonem stanovené lhůtě nevydal rozhodnutí, a proto je nečinný.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce tvrdí, že mu byl dne 13. 9. 2024 doručen příkaz žalovaného, jímž došlo k zahájení řízení o přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen “zákon o silničním provozu”). Žalobce s ním nesouhlasil, proto proti němu dne 23. 9. 2024 podal odpor. Žalovaný však v přestupkovém řízení nijak nepokračoval a doposud nevydal meritorní rozhodnutí. Odpor splňoval veškeré zákonné náležitosti, byl podán řádně a včas. Žalobce se nedomohl nápravy ani u nadřízeného správního orgánu, neboť ten žalobcově podnětu k uplatnění opatření proti nečinnosti rozhodnutím ze dne 2. 10. 2025 nevyhověl. Nadřízený správní orgán zaujal názor, že odpor byl podán prostřednictvím datové schránky kolegy žalobce (K. K.). Byl ovšem podán osobou, která nebyla oprávněna k zastupování žalobce, neboť nebyla doložena plná moc opravňující uvedenou osobu k zastupování. Žalobce oproti tomuto názoru namítá, že odpor byl jím podepsán, listina s podepsaným odporem byla opatřena doložkou z konverze dokumentu do elektronické podoby, odpor byl platný a včasný.
3. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že odpor byl podán osobou, která k úkonu nebyla zmocněna a žalobce ani pan K. K. přes výzvu nedoložil plnou moc.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění podmínek ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. Vsouladu s ust. § 81 odst. 1 s.ř.s. rozhodl na základě skutkového stavu, zjištěného ke dni svého rozhodnutí, přičemž vycházel z obsahu předloženého správního spisu a z podání účastníků řízení, jenž jim byly soudem přeposílány k vyjádření k nim.
5. Soud ověřil, a mezi účastníky řízení není ani sporné, že žaloba byla podána včas (§ 80 odst. 1 s.ř.s.) a žalobce bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu (jeho žádosti o uplatnění opatření proti nečinnosti žalovaného nadřízený správní orgán - Krajský úřad Jihomoravského kraje usnesením ze dne 2. 10. 2025, č. j. JMK 140304/2025 nevyhověl).
6. Posouzením předmětné věci soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
7. Podle ust. § 79 odst. 1 věta první s.ř.s. platí, že ten, kdo bezvýsledně vyčerpal prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.
8. Podle ust. § 9 správního řádu je správním řízením postup správního orgánu, jehož účelem je vydání rozhodnutí, jímž se v určité věci zakládají, mění nebo ruší práva, anebo povinnosti jmenovitě určené osoby, nebo jímž se v určité věci prohlašuje, že taková osoba práva nebo povinnosti má.

9. Jak plyne z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2007, č. j. 4 Ans 10/2006–59, žalobou podle § 79 a násl. s.ř.s. se nelze úspěšně domáhat soudní ochrany v případě jakékoliv pasivity správního orgánů, ale pouze v případech, kdy správní orgán má povinnost vydat ve správním řízení rozhodnutí ve věci samé, nebo má povinnost vydat osvědčení, a to tehdy, kdy je žalobce nositelem veřejného subjektivního práva na vydání rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
10. Domáhá-li se žalobce vydání rozhodnutí ve věci samé, soud se zjednodušeně řečeno zabývá pouze tím, zda má žalovaný správní orgán povinnost takové rozhodnutí vydat a zda je s jeho vydáním nečinný. Pokud shledá na straně správního orgánu nečinnost, nařídí mu vydat rozhodnutí, aniž by jakkoliv předjímal jeho obsah.
11. Krajský soud ze spisového materiálu zjistil následující skutečnosti (ty nejsou mezi účastníky řízení sporné). Dne 5. 9. 2024 vydal žalovaný pod č. j. MUMI 24031557 příkaz, kterým mj. vyslovil, že se žalobce dopustil přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu (nerespektování dopravní značky IZ 8a Zóna s dopravním omezením), přičemž mu byla za uvedený přestupek uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Tento příkaz byl žalobci doručen dne 13. 9. 2024. Poslední den osmidenní lhůty pro podání odporu (pondělí 23. 9. 2024) byl z datové schránky odesílatele K. K. podán odpor proti tomuto příkazu. Je v něm uvedeno, že žalovaný činí v zastoupení žalobce podání odporu proti předmětnému příkazu s tím, že odpor je napadán v celém rozsahu, podáním odporu se příkaz ruší. Je uvedeno, že plnou moc s konkrétním vymezením rozsahu zmocnění I s originálem podpisu doplní žalobce. Uvedená listina s doložkou z konverze dokumentu do elektronické podoby provedené Českou poštou dne 23. 9. 2024 byla opatřena mj. i jménem, datem narození, uvedením adresy a vlastnoručním podpisem žalobce (totéž bylo uvedeno v případě K. K.).
12. Usnesením ze dne 14. 10. 2024 vyzval žalovaný žalobce i M. K. k zaslání plné moci avizované v odporu. K doručení plné moci nedošlo, žalovaný dne 25. 10. 2024 vyplnil na předmětném příkazu doložku právní moci, kde je uvedeno, že tento nabyl právní moci dne 24. 9. 2024. Dne 4. 11. 2024 žalovaný vyhotovil listinu nadepsanou jako Vyrozumění o nedoplatku adresovanou žalobci, v ní je mj. uvedeno, že pokud žalobce uloženou pokutu neuhradí, přistoupí žalovaný k vymáhání daňovou exekucí. Ve správním spise je dále založena listina, z níž vyplývá, že uložená pokuta byla žalobcem dne 21. 11. 2024 uhrazena.
13. V dané věci je mezi účastníky řízení sporné, zda se jednalo o odpor proti předmětnému příkazu podaný žalobcem (včasnost tohoto úkonu nebyla žalovaným zpochybněna). Mezi nimi není sporu o tom, že žalovaný po vydání příkazu a po obdržení předmětného odporu v dalším řízení nepokračoval a rozhodnutí ve věci samé v zákonem stanovené lhůtě nevydal. Jak bylo shora již uvedeno, žalovaný se k předmětné žalobě vyjádřil s tím, že ji považuje za nedůvodnou, neboť podle jeho názoru odpor byl podán osobou k úkonu nezmocněnou (K. K.) a plná moc nebyla přes výzvu doložena. Žalovaný považuje příkaz za platný a vykonatelný, pokuta byla žalobcem již uhrazena a věc byla skončena. Žalovaný namítá, že podání odporu z datové schránky K. K. je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2024, č. j. 5 As 211/2024–32, přičitatelné pouze jemu.
14. V dané věci není mezi účastníky sporné a z ust. § 22 zákona č. 300/2008 Sb. o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, vyplývá, že uvedený dokument, který z provedené konverze vznikl, má stejné právní účinky jako dokument, jehož převedením výstup vznikl.

15. Ze správního spisu soud zjistil, že odpor proti příkazu byl podán jako úkon tvrzeného zmocněnce jednajícího jménem žalobce. Toto podání bylo současně vlastnoručně podepsáno i samotným žalobcem. Žalovaný žalobce i tvrzeného zmocněnce vyzval k doložení plné moci. Ta však doložena nebyla.
16. Skutečnost, že zmocněnec neprokázal oprávnění jednat za žalobce sama o sobě nemůže vést k závěru o neúčinnosti odporu, neboť toto podání nese zároveň podpis žalobce jakožto účastníka řízení, který je osobou k podání odporu ve smyslu ust. § 150 odst. 3 správního řádu nepochybně oprávněnou.
17. Z ust. § 37 odst. 1 správního řádu vyplývá povinnost správního orgánu posoudit podání podle svého skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označeno; nikoliv striktně podle formálního označení osoby, která podání učinila. Tento interpretační princip se opírá o ustálenou judikaturu, podle níž je rozhodující vůle účastníka projevená v procesním úkonu, a nikoliv slovní formulace nebo označení, které úkonu podatel přisoudí (viz rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 17. 5. 2006, sp. zn. 21 Cdo 1576/2005). Jestliže podání nese vlastnoruční podpis žalobce, musí být vyhodnoceno jako jeho procesní úkon bez ohledu na to, že bylo v textu prezentováno jako úkon zmocněnce. V odporu je jednoznačně uvedeno, že je napadán příkaz v celém rozsahu, že je podáním odporu příkaz zrušen. Pokud byl tedy odpor podepsán samotným účastníkem a bylo jasně uvedeno, vůči čemu směřuje, v jakém rozsahu a navíc byl uveden i následek podání odporu, byl podepsán i samotným účastníkem řízení, splňuje odpor formální náležitosti a je účinný, i když je v něm uvedeno, že byl podán "jménem zmocnitele". Jedná se o procesní úkon žalobce směřovaný vůči žalovanému a je uplatněním jeho procesního práva podat odpor proti příkazu. Rozhodující v tomto směru je tedy vůle účastníka, kterou projevil, vychází se ze smyslu a obsahu podaného úkonu.
18. Rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku ze dne 18. 12. 2018, č. j. 4 As 113/2018–39 dále zdůraznil, že podpis účastníka řízení je podstatnou náležitostí podání, která determinuje jeho účinnost. Podání, které podpis obsahuje, právní účinky vyvolává; pokud podpis účastníka nechybí, takové podání nemůže správní orgán považovat za neúčinné.
19. Na základě výše uvedených skutečností a úvah soud dospěl k závěru, že odpor proti příkazu byl učiněn platně a účinně, neboť byl podepsán žalobcem, tedy osobou oprávněnou takový odpor podat. Žalovaný proto pochybil, pokud odpor vyhodnotil jako neúčinný z důvodu nedoložení plné moci tvrzeného zmocněnce. Bylo třeba podaný odpor posoudit jako řádný procesní úkon žalobce a v řízení pokračovat. Žalobce podal odpor v zákonné lhůtě ve smyslu ust. § 150 odst. 1 správního řádu, v bezvadné formě a jeho podání vykazovalo všechny obligatorní náležitosti procesního úkonu. Žalovaným poukazovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 12. 2024, č. j. 5 As 211/2024 – 32 byl vydán na základě odlišné situace (v tamní věci byl odpor podán osobou neoprávněnou).
20. Podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu platí, že podáním odporu se příkaz ruší a řízení pokračuje. Účinek zrušení příkazu nastává ex lege, tedy přímo ze zákona, a to okamžikem doručení odporu správnímu orgánu. Účinky odporu nastávají tedy bez dalšího okamžikem jeho podání. Od podání účinného odporu již správní orgán nemůže nadále zacházet s příkazem jako s existujícím rozhodnutím (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 As 113/2018–39 ze dne 18. 12. 2018 a č. j. 1 As 25/2023–26 ze dne 9. 5. 2023). Příkaz byl v posuzované věci zrušen okamžikem podání odporu a právní účinky příkazu zanikly před jakýmkoliv jiným procesním úkonem.

21. Žalovaný uvedl, že částka stanovená příkazem byla ze strany žalobce zaplacená; ze správního spisu vyplývá, že se tak stalo 21. 11. 2024 poté, co byl žalobce vyrozuměn o nedoplatku žalovaným. V posuzované věci byl příkaz zrušen dříve, než k zaplacení pokuty došlo, proto zrušený příkaz nemůže nabýt právní moci a jedná se pouze o faktické plnění bez právního důvodu, které nemá vliv na povinnosti správního orgánu pokračovat v řízení; pozdější zaplacení pokuty příkaz neobnovuje, ani mu nedodává právní moc. Jelikož příkaz byl zrušen včasným odporem, bylo povinností žalovaného pokračovat v řízení podle obecné úpravy správního řízení a vydat ve věci rozhodnutí ve smyslu ust. § 67a násl. správního řádu. Z důvodu nesprávného názoru žalovaný takto nepostupoval, je proto povinností soudu konstatovat nečinnost správního orgánu ve smyslu ust. § 79 odst. 1 s.ř.s.
22. Ust. § 79 odst. 1 s.ř.s. hovoří o „rozhodnutí ve věci samé“, ovšem tím je nutno rozumět rozhodnutí správního orgánu, kterým se řízení před ním končí (může jít i o rozhodnutí o zastavení řízení z procesních důvodů, viz rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 Afs 86/2004–54 a rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 4 As 72/2013–42).
23. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé, přičemž ke splnění povinnosti stanovil podle § 81 odst. 2 s.ř.s. žalovanému přiměřenou lhůtu, a to v délce 45 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

IV. Náklady řízení

24. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle něhož platí, že účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce byl v dané věci úspěšný, proto mu náleží náhrada nákladů řízení. Tato se sestává ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč a ze tří úkonů právní služby (příprava a převzetí věci, podání žaloby, podání repliky ve věci samé) po 4 620 Kč a z náhrady hotových výdajů ve výši 450 Kč za každý úkon právní služby. Celková výše náhrady nákladů řízení žalobce činí částku 20 404 Kč vč. DPH.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 2. 2026

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu